

[illegible][illegible]

Tuổi Xanh

**sáng tác
của em**

NỬA PHÚT THOÁNG BUỒN

... ..

[illegible][illegible]

Bạch Tuyết, Hùng Cường
có 12 triệu bac mắt chưa

Chúng tôi đi học tin ở Trường thời buổi khó khăn ấy, một đêm bất ngờ bị sự bùng nổ của còi vũ lúc 14 giờ của sân đi. Đoàn hát này của Bạch Tuyết và Hùng Cường, mỗi người 6 bài cùng hát.

Trong rạp ngộp gần đây, theo dõi dõi ban ấy, chúng tôi thấy có dấu hiệu của một sự thích thú.

Thị trấn là Văn phòng các Thủ
Đoàn, v.v...
Sở thành lập Ban báo cáo, mỗi
giúp dân địa phương công tác
thực hiện các công việc của
mỗi cấp cơ sở và các
lĩnh vực người dân, người tin. Có chi
trợ này, là một cơ sở quyết tâm
làm thật.

Đoàn công tác của Sở Tài chính
đang đi đến các địa phương
để công bố báo cáo tài chính, công
tác tài chính của các Ban Tài
chính Huyện, Công, Thủ

Hồa Bình

Periclitus là một loài bọ cánh cứng trong họ Chrysomelidae. Loài này được Jacobson miêu tả khoa học năm 1933.
 Mi Matsuyama, C. Nyeu và S. A. Hsu đã báo cáo rằng loài này được tìm thấy ở vùng núi phía bắc của tỉnh Yunnan, Trung Quốc, đang làm hại nhiều cây trồng nông nghiệp và các loài cây khác.

L. Tân và Nam Dương quần đảo,
Hog Rafflesia Arnold quần đảo

Thần Đồng
— BLAISE-PASCAL, nhà Đ
học Pháp (thế kỷ XVIII), b
tạo di vật một nhà triết họ
nghĩa cứu vớt nhân loại. "T
mục" và bài 12 của "Thần Đ
mô tả Giáo dục của trẻ. 32 tr
guyên văn Tiếng Việt của nhà
Euclide.
— John Stuart M.L. nhà đ
học Anh (thế kỷ XIX) đ
Lập bài 3 của "Thần Đ
Kinh T học" và 11 tr.
— Macaulay, nhà đ
lịch sử của Anh viết m
Giáo" bài 7 tr.
— Joseph Leowardi nhà đ

VUI CƯỜI

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

BONNIN LÊN, CHỖI CÙNG: XIN MỜI CÁC HẠNH KHÁCH CHUỖN
BAY CÁN TẮT TH. B. NICH NAY. RA GẤP CÔNG SỐ 3.

Đón đọc số tới

* VU TRÒM BỊ MẬT * VU TRÒM BỊ MẬT *

3 4 5 FROM ORIGIN 66 4 4 FROM ORIGIN

THU HỒNG

[illegible]

1971-72.

Thư từ, bài vở gửi
Trang Tuổi Xanh, xin c
đề: Chị Mai Loan,
Trang Tuổi Xanh
số 235 Phạm Ngũ Lão 9

- 116 -

CHƯƠNG 14

CHƯƠNG 14

- Chính tôi em tưởng thấy chúng nó yếu kém lắm !
— Thế thôi, đó chỉ là một cách dụ dỗ anh ra đi... lùa
gọi cụ.
— Với mục đích gì, thưa anh ?
— Để lấy giá cứu cụ với anh. Thưa ra, cứu với anh cùng
bị bắt gặp...
— Rồi đi đến đâu ?
— Đi đến chỗ hai người họ nhau, rồi tên Mỹ mới tìm
cách mà chèo con Huệ. Rút cụ, cứu cụ thật, con Huệ đi
chỉ để tên Mỹ lợi thôi.
— Đó là theo sự suy đoán của anh thôi, chứ đâu có
chắc.
— Suy luận của tôi rất sát sự vật sự thế.
— Anh cần cứ về đâu mà tôi sẽ sát sự thế ? Em sợ
anh chết đấy.
— Thanh gì anh ?
— Có lẽ là... chứ quan, chúng tôi biết chắc con Huệ
không phải là người lương thiện, đi đấy.
— Nhưng chính mắt em thấy tướng họ Huệ đang yếu
yếu thế này.
— Thanh là để anh nhìn :
— Thôi, tôi không nói tiếp chuyện đó nữa, sau này cụ
sẽ hiểu... À, có điều tôi cần nói để anh rõ là tôi sẽ đưa
con Huệ đi theo tới một thời gian.
— Tự họ nghe chăng ?
— Anh đưa Huệ đi theo ? Để làm gì ?
— Để cứu khi sau đó anh nó và để cảnh chừng nó khỏi
tự tử.
— Tự tử làm gì ?
— Tự tử ? Huệ mà dám tự tử ?
— Chờ sao !
— Tự tử mà sai ?
— Chắc gì tự tử để những nhóc tên Mỹ gì ?
— Thanh nghe nhầm !
— Bây giờ thì cái gì cũng cần phải nghe bởi anh nói
khó nói chuyện. Tôi khuyên cụ là hãy để hết tâm trí vào việc
cứu Huệ, sau này sẽ yên la xong. Sự nghiệp trọng nhất, rồi
mới đến tình yêu.
— Tự bước bước :
— Nhưng khi tình yêu vào rồi, sự nghiệp cũng chẳng
gì nữa. Sự nghiệp của em được tạo lập trên cái sự tình yêu
như thế.
— Khó khăn, là sau cụ cũng phải coi sự nghiệp trọng
hết, Phải có sự nghiệp đó.
— Tôi chỉ cần danh nghĩa anh thôi.

CÒN NỮA

Ở ĐÂU XIN CHO BIẾT TIN

☆ LÊ XUYỀN

Phần 2

- 36 -

CHƯƠNG 3

- [illegible]

(Còn nữa)

- 82 -

... Bình chúng nào?

... Vào nhà Nội của Lan xoang. Lan thì cho anh Hùng nghe bình chứng đó! Lan nói thế nhiều lần rồi! Hùng cười.

Lan đâm anh mới Ông Sĩ Quan 1!

... Như thế là oan cho Ông Sĩ Quan còn có thể làm!

Lan cười hời.

... Ông Thị Mầu phải không?

Hùng cười đáp:

... Ông Thị Kính thế đó phải anh Thị-Mầu?

Xe không biết người này là Cầm-Hồng, ông Nguyễn Lan đưa tay ra hiệu cho tôi xé khăn lấy rồi sang nhà ông xe trước anh Hùng!

... Đến rồi anh Hùng! 1 Mối oan xoang... Kìa thầy tôi ra đây!

Hùng lên xe xoang xe. Đem bộ vệ của Hùng đi theo vào buồng xe, bắt anh Hùng ngồi vào ghế, tiếng đàn vang.

Xu Chiêm thấy Hùng bắt xe đó vậy?

... Hừm em Trung ực về em ực?

Hùng đáp:

... Bầm Ông Xu, cháu còn chừng 4 ngày phép nữa

trong sông nước chỉ chừng, cỡ chỉ chục chỉ còn & lại 2
nhảy nhót, làm 3 ngày cho tôi đi đến cửa của Cụ Cự Cẩn Ông
Ông Bà Cố đã thương chiều chừa lo mai táng cho Mẹ chúng
cháu tôi cháu tôi về đơn vị ...

Lean nhanh chóng nói với các:

- Thầy à anh Hùng vào đây nhà ta để Con mới nói
- Thầy mẹ ở bên Ông Bà Nội, anh Hùng báo con đến qua để
đem con Ông Bà Nội về Thầy Mẹ ...
- Hùng báo tin ...
- Cháu đến để đem con Ông Bà, Ông Bà và các bác ...
- Xu Chiêm đáp:
- Có gì đi, mình là người cháu xó số, mang
vào trong nhà tôi phải giúp đỡ (lúc cháu chắt ...)
- Vào trong nhà tôi Trung Vũ Hùng ...
- Lean đi vào trong nhà Cụ Hào Hùng, ngồi nói chuyện
với Bà và ông Thiệu. Từ Thợ chèo ghềnh, anh
bà ông và ông Thiệu nói anh bắt & phải về chèo ghềnh
bà ông và ông Thiệu nói anh bắt & phải về chèo ghềnh
bà ông và ông Thiệu nói anh bắt & phải về chèo ghềnh
- Tôi sống như cháu, cháu đi, thông mới ngon gì
thông qua, anh hỏi mới người nhà anh, Cụ Hào Hùng và
đi hết ...

Xu Chiêm đứng vào, giới thiệu với Cụ Hùng:

— Thưa Thưa là Trung Úy Hùng, con gái của Cai Hông xưa mất, chủ đề của Thầy Mỗ...

Chào vế của cụ Hùng Hùng. Hùng quay lại đứng ngoài gọi thầy cha Thiệu Tả Thưa:

— Thiệu Tả vờ vào...

Thiệu Tả Thưa đang tay bắt tay Hùng, nói:

— Tôi định vào nhà nhà họ Trung Úy Tả Thưa vào việc mà tăng bậc giá đi xong rồi chờ!

Thằng Hùng giới bác giá, nói bất bủ 2 lần rồi đi.

Cụ Hùng rồi nước, báo Lan:

— Lan, cháu đưa nước ra mời Trung Úy Hùng uống... Lan bưng khay nước đến, đặt chén nước trước mặt Hùng, nói:

— Anh Hùng uống nước đi...

Hùng cười đáp:

— Cảm ơn cụ Lan!

Nhà tức bà Xu Chiêm cười giới thiệu Hùng với cụ Thệu, Thiệu Tả Thưa:

(Còn nữa)

(Còn nữa)

EO BIÊN ĐA TÌNH

- 26 -

PHẢN

CHƯƠNG 3

Nữ cư dân sang chợ chọn mua đồ hàng rồi :
 — Tôi hôm qua xem Ti ở chợ trường tôi (Người dân
 muốn biết...) Ông Đại là một máy ông bác sĩ ra phòng sản
 vụ bệnh em.
 — Tôi sợ...
 — Bệnh em là phong thấp đau làm tôi thôi thương
 mà !
 — Nghe chưa ?
 — Vâng rồi thôi sợ sẽ hỏng... Vâng chỉ ra đây nói với
 Ti... Tôi sợ như anh nói thêm. Chết hơn qua xem Ti
 ở chợ trường như ông bác muốn biết. Một em máy điện
 em nóng bệnh, em nghĩ cần một cái gì em mới dám
 anh phải không ? Cảm ơn đại đi.
 Hai chị gái đứng bên :
 — Anh sợ con cho thiếu vitamin C.
 Thấy thanh thiếu :
 — Đó đây thêm, còn cho con. Cảm ơn đại đi.

[illegible][illegible]

(CÒN NỬA)

N Q Ủ A' H O N G

- 4

CHƯƠNG 3

- Đa, tự nhiều Phược nói, nghĩ về nó nhiều qu
phải nói cho đủ hiểu.
Nghĩ qu như Phược nghĩ thông bằng thươ
- Anh cũng nói qu không cần ki Phược, đem m
sanh học qu thêm nữa. Nghĩ tha thiết :
- Anh xin ki, đang nói không cần nói ra đ
dó để buồn.
Phược chấp hai hàng mi :
- Kìa, đừng nói thế, Phược qu anh làm ch
anh hiểu đúng cho Phược.
Nghĩ hỏi :
- Tại sao Phược lại nói anh luôn luôn thông tr
Phược cười, nghiêng người nói một cách th
- Vì anh làm em lao đao.
Nghĩ gật gù :
- Kìa ki là thông nghĩ mới đúng ?
- Em yêu đôi em em sợ em, nghĩ đến tình y
- Ơn này rồi. Có lẽ em sẽ làm người đi b
ơn này rồi. Có lẽ em sẽ làm người đi b

lên không có yêu thương. Lên chẳng có một chút lòng
lên của em có lẽ vì anh quá gần đây em có thể
thấy em. em sẵn sàng chờ cho người em yêu sẵn tình
thấy. Mỹ nghĩ người đàn bà khác họ người đàn ông, họ
tuyệt đối không có yêu thương. em phục họ quá.

Nhĩ nghĩ lại:

— em hãy phục em, em là em người đáng phục.

— Tại sao vậy? em yêu người đàn bà, sao em không
lên em? em không có yêu em, em không có yêu em, em
không có yêu em, em không có yêu em, em không có yêu em,
người anh em. em thì...

Nhĩ cười:

— em biết gì mà nói, em phục họ là em đợi
nhận em. em đợi người đàn bà em chờ em, em chờ em.

— Nhĩ nghĩ là em không biết gì cả?

Nhĩ nghĩ:

— Anh chờ một nữ thí sĩ rất nổi tiếng. Năm làm
cây như ở, anh chờ anh em đàn ông đàn bà họ. Họ
không có yêu em, anh chờ anh em đàn ông đàn bà họ
nhưng anh. Anh chờ, anh chờ, anh chờ, anh chờ, anh chờ
sẵn sàng chờ.

Tại sao vậy? em mĩ đi về anh đợi chờ biết họ chờ.

TÌNH YÊU NHƯ BĂNG SỎN

- 35

[illegible]

cho em nghe đi. Băn nhạc tuyệt vời càng nghe càng
mỏi lại nghe thấy đi không muốn rồi, nghe muốn gục x
mỏi lại nghe thấy đi không muốn rồi, nghe muốn gục x
...
Vinh hỡi sao buồn thế quá rồi ngừng ngay ...
... Anh nghe thấy hát cho em nghe, em nhớ khi
Đào đây cho Vinh đi song cùng. Đào x đi máy m
đôi dưới chân vào rừng. Thuyền thuyền hò
... Anh đi theo đi đi phải đi người lên phải hò
Vinh thò tay hát thướt tha rừng xanh ...
... Ai sao sao phải cứ tặc nghe? Cháu đi tặc
mà em ...
... Nghe hát người quá, họ buồn lắm ...
... Kêu cho họ buồn, Anh sáng thế f anh, s
lên khi ai đây? Anh có soi mặt người của ai đây? T
cho anh yên. Tôi đi tới, và tôi ở cùng cô, anh
tôi không được đến, và xin cho người được được,
tôi không đi tới giọng các người ...
Thôi đi đi ...
... Đứng rồi, đi sâu xa nhất của con người là c
người khác phải giết mình ...
... Nâng tiếng :
... Ai cũng có chồng con từ từ. Họ đi vào sâu và

[illegible]

(Còn N)

TÌM MỘT NGƯỜI TRONG RỪNG

- 33

Đến giờ thì nhiều cửa hiệu đã khép bít cửa, trời lại buốt lạnh đương rất ít người đi lại.

Chờ trong giây lát là đến Phòng mạch Bắc at Trần. Phòng mạch đã đóng cửa. Lan bước tới nhấc cửa.

Giấy lát dưới cửa bết bết, có khách họ chín re ẹt ẹt nghe thấy.

— Thưa ông...

Nhìn thấy Hữu đồng phía sau lưng, có khách họ chào.

— Thưa ông...

— Bức áo có ô nhá không cơ ?

— Dạ...

Có khách họ mở cửa vào.

— Ông bang, bà rưng. Cứ ngồi, mua phở lạnh đi. Lan bước vào phòng, liền bị Bà do xuy ta Hữu xếp đít, trong phòng có chiếc lò sưởi theo lối xưa.

Bác at Trần nhìn Hữu nghe chửi.

— Thưa ông... khi trời lạnh như thế này ông đừng làm Chỗ này xếp sập ngay!

Hữu nói: Ông do dự, em nhỏ chửi...

— Tôi đành chờ, cậu đi xem thử...

Bác sĩ Trần lần đầu :
— Khi trở về nhà thì này, nên ở nhà là tốt hơn.
Ông đáp :
— Tôi đi như thế, là mai sẽ lái xe đến trước ông.
— Đa, tôi không muốn thế. Tôi muốn được đến ngay !
Lần ngời ngoài phòng khách. Bác sĩ Trần bước về, có hình ảnh bóng râm rất mới khác. Làn sáng miêng nước có Làn nhìn Hứa, chẳng lẽ là ánh thoát lo lắng, vì một tiết từ phạm đang chờ lời phán quyết của Tòa ?
Bác Trần nói ánh phòng trước :
— Một ông
Hứa lại đặt đứng đây trước về, cửa phòng đang Làn ngời một mình ngoài phòng khách, chờ lại lời của Hứa về với lái này. Làn sáng tiết giết thì Cá không hề bước ra !
Có thể là ngoại làm không ?
Ngập ngập :
— Không sao đâu. Bà đừng lo chi cả. Sức mạnh ông ấy là không như thế nữa.
Làn nhìn cười :
— Không... tôi hiểu là ngoại ai cả !

Cô khấn họ tiếp :
- Bình phước thì phải rán kiên nhẫn dùng đường, rán thêm vậy. Có phải thuyết đạo ấy rán kiên nhẫn, kiên nhẫn dùng vậy, tốt quá.
Còn đây cơ...cơ cũng phải kiên nhẫn, kiên nhẫn cho ông.
Lên chỉ mìn cười...Lam sau kiên nhẫn, bình thì được Hửu để thầy cho nhấm, kiên nhẫn dùng vậy, cơ bình được rồi và lấy, nên kiên nhẫn trải trong nhà thờ cơ cũng kiên nhẫn sau chịu được rồi.
Thầy cười rồi Hửu mới nói cho ông đây khi cơ đi rồi, cũng kiên nhẫn đi lên nhà, thầy Hửu cười ra, rồi đi, không vội vàng đi về mặt cơ vào, cơ Bắc ra, Thầy đi phía sau.
Nét mặt ông Trần cũng không vui gì mấy. Lam thấy thầy đi hai người là biết ngày tình hình không đáng lạc quan.
Lam dùng bữa rồi ngay :
- Thầy, mình về.
Hùng lấy tay ra hiệu cho cô khấn họ đi lấy cớ là
(CON NÚA)

(CÔN NỮ)

— Nhanh chóng.
Giáo cả theo "giáo đồ nghi" của
Quý khách.

Giá cả theo "giá đỡ ngội" của Ông khách.

